

ministeren for offentlige arbejder, der også har den endelige afgørelse af alle klager over vejbestyrelserne.“

Til § 23.

14) I stk. 3, sidste punktum, indsættes efter ordet „landbrugsministeriet“ følgende: „udarbejdet og af vejbestyrelsen med dens tiltrædelsespåtegning“.

Til § 24.

15) I stk. 2, 1. punktum, udgår ordene „på egnen mest udbredte“, og i stedet indføjes ordet: „lokale“.

16) I stk. 2 udgår sidste punktum.

Til § 26.

17) I stk. 1, næstsidste linje, indsættes efter „ejeren“ ordene: „inden 3 måneder efter, at han har fået skriftlig meddelelse om ekspropriationsbeslutningen,“.

18) I stk. 4 udgår sidste punktum.

Til § 32.

19) I stk. 1, 2. linje, udgår ordene „og gader“.

Til § 33.

20) I stk. 1 affattes 2. og 3. punktum således:

„I det omfang, det skønnes påkrævet af vejtekniske og færdselsmæssige hensyn, kan vejbestyrelsen stille betingelser med hensyn til den nærmere placering, udformning og anvendelse af sådanne anlæg. Der vil således kunne stilles krav med hensyn til adgangsvejes bredde, om tilvejebringelse af fri oversigt over hjørnearealer samt om arten og omfanget af færdslen ad den pågældende adgang, ligesom det ved udstykning kan forlanges, at flere parceller benytter samme adgangsvej.“

give, at denne ikke medfører, at ministeriet bliver forvaltningsmyndighed i henhold til Københavns byggelov af 29. marts 1939.

Til § 23.

Ændringen, hvorefter det bliver vejbestyrelserne og ikke landbrugsministeriet, der indsender de pågældende fortegnelser til tinglysning og betaler de dermed forbundne tinglysningsafgifter, bringer forretningsgangen ved vejekspropriationer i overensstemmelse med, hvad der gælder ved ekspropriationer til jernbaneanlæg og vandløbsreguleringer.

Til § 24.

Ændringen er en konsekvens af ændringsforslaget til § 15.

Ændringen er redaktionel.

Til § 26.

Ændringsforslaget går ud på, at en lodsjers krav om afståelse i dens helhed af en ejendom, fra hvilken der er eksproprieret areal, skal fremsættes inden 3 måneder.

Ændringen er foretaget, fordi Københavns kommune samtidig foreslås undtaget fra bestemmelserne i kapitel II, jfr. § 59, stk. 2.

Til § 32.

Ændringen er redaktionel.

Til § 33.

Efter den ændrede formulering tydeliggøres det, at vejbestyrelsen ikke alene kan stille betingelser med hensyn til placeringen og udformningen af overkørsler m. v., men også med hensyn til arten og omfanget af den færdsel, der må finde sted ad den pågældende adgang, hvortil der utvivlsomt er behov i praksis. F. eks. søger lodsejere hyppigt om tilladelse til etablering af overkørsler til en garage for en enkelt vogn. Hvis vejbestyrelserne ikke kan give tilladelse til oprettelse af sådanne overkørsler uden at risikere, at disse bliver benyttet til en helt anden og langt mere intensiv færdsel, vil vejbestyrelserne kunne blive nødsaget til at følge en for restriktiv praksis med hensyn til oprettelse af overkørsler. Den angivne tydeliggørelse skønnes påkrævet efter højesterets dom af 22. november 1955 (U.f.R.